

Sygn. akt I C 271/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. Małgorzata Świst

po rozpoznaniu w dniu 06 grudnia 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko R. P. (1)

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego R. P. (1) na rzecz powoda Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 53 357 zł. 52 gr. (pięćdziesiąt trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt siedem złotych 52/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 października 2017 roku do dnia zapłaty;

II. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu;

Sygn. akt **I C 271/18**

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. domagał się od pozwanego R. P. (1) zapłaty kwoty 53.357,52 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że roszczenie wynika z zawartej przez pozwanego (...) Bank (...) S.A. umowy bankowej w dniu 15 maja 2008 roku o numerze klienta (...) - (...). Dnia 23 lipca 2013 roku (...) Bank (...) S.A. przelał wierzytelność wynikającą z ww. umowy na rzecz powoda Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.. Dnia 15 stycznia 2014 roku strony zawarły ugodę, w której pozwany uznał wierzytelność co do zasady i co do wysokości i zobowiązała się do jej spłaty. Dnia 03 października 2014 roku strony zawarły porozumienie do ugody. Powód wskazał, że uchybienie w wysokości i terminach zapłaty dwóch kolejnych pełnych rat dało wierzycielowi prawo do wypowiedzenia umowy. Ugoda została więc wypowiedziana.

(pozew – k. 4-12, 19-21)

W piśmie z dnia 04 października 2014 roku powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 53.357,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

(pismo powoda z dnia 04.10.2018r. – k. 124-127)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał jedynie na swoją trudną sytuację majątkową, rodzinną i zdrowotną.

(odpowiedź na pozew – k. 97-100, 102-104)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 15 maja 2008 roku pozwany zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu konsumenckiego nr (...) - (...) - (...) na kwotę 87.465 zł.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o: umowa kredytowa z dnia 15.05.2008r. – k. 57-59)

Umową z dnia 23 lipca 2013 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zbył wierzytelność z tytułu powyższej umowy, zawartej pomiędzy tym podmiotem a pozwanym, na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W..

Na dzień zawarcia umowy cesji wierzytelność Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. w stosunku do R. P. (1), z tytułu zawartej umowy, wynosiła łączną kwotę – 47.528,34 zł, na którą składała się kwota kapitału w wysokości – 30.541,42 zł oraz odsetki w wysokości – 16.986,92 zł.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o: umowa przedwstępna sprzedaży wierzytelności – k. 26-37, umowa sprzedaży wierzytelności – k. 38-39v. oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 40)

Dnia 16 sierpnia 2013 roku pierwotny wierzyciel Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (poprzednik (...) Bank), poinformował T. K., iż dokonał na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. przeniesienia wierzytelności, przysługującej bankowi z tytułu umowy kredytu z dnia 15 lutego 2010 roku.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o: zawiadomienie – k. 101)

Pismem z dnia 02 września 2013 roku powód zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o: zawiadomienie z dnia 02.09.2013r. – k. 138-139)

W dniu 15 stycznia 2014 roku została zawarta pomiędzy Prokurą Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. a pozwanym R. P. (1) ugoda w sprawie PVB/1/1160, mająca na celu restrukturyzację wierzytelności. Zgodnie jej treścią R. P. (1) uznał i zobowiązał się do spłaty zadłużenia, wynikającego z zawartej w dniu 15 maja 2008 roku umowy kredytu gotówkowego z (...) Bank (...) S.A. Ustalono, że na dzień 20 grudnia 2013 roku wierzytelność wynosi łącznie 49.300 zł, do której spłaty zobowiązała się pozwana wraz z kwotą w wysokości 22.262,17 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych zgodnie ze stopą oprocentowania wynoszącą 8 % w stosunku rocznym od dnia 15 stycznia 2014 roku od kwoty wierzytelności pozostałej do spłaty. Strony uzgodniły, że spłata powyższych kwot nastąpi w 120 miesięcznych ratach, tj. 1. rata w kwocie 300 zł, kolejne 118 rat po 600 zł każda oraz ostatnia rata w wysokości 462,17 zł. Ugoda została zawarta na czas oznaczony od dnia 15 stycznia 2014 roku do dnia 27 grudnia 2023 roku. Zgodnie z § 4 ust. 1 ugody w przypadku opóźnienia w płatnościach stanowiących równowartość dwóch pełnych rat ugody powodowi przysługiwało prawo do jej pisemnego wypowiedzenia z zachowaniem 7-dniowego terminu i żądania po jego upływie całej pozostałej kwoty do zapłaty. W ugodzie nie przewidziano kapitalizacji odsetek.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o: ugoda z dnia 15.01.2014r. – k. 41-45)

Dnia 03 października 2014 roku strony zawarły porozumienie do ugody z dnia 15 stycznia 2014 roku. Ustalono, że pozwany dokonał wpłat kwoty 2.100 zł w związku z czym do spłaty pozostanie kwota 71.764,44 zł w 118 ratach w

wysokości po 610 zł każda oraz ostatnia rata w wysokości 394,44 zł. Pozostałe warunki pierwotnej ugody pozostały bez zmian.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o: porozumienie z dnia 03.10.2014r. – k. 47-50)

Powód dnia 21 kwietnia 2016 roku wypowiedział pozwanemu umowę ugody w sprawie PVB/1/1160 zawartą w dniu 15 stycznia 2014 roku z uwagi na brak spłaty 4 pełnych rat ugody w terminach określonych w porozumieniu z dnia 03 października 2014 roku.

(wypowiedzenie ugody – k. 51 wraz potwierdzeniem nadania – k. 52)

Na poczet powyższej ugody pozwany dokonał zapłaty kwoty 11.250 zł. Powód z powyższej kwoty zaliczył 3.960,52 zł na tzw. kwotę bazową oraz 7.289,48 zł na poczet odsetek umownych.

(okoliczności bezsporna przyznana przez powoda)

Pozwany R. P. (1) obecnie ma 34 lata. Utrzymuje się z zasiłku w wysokości 600 zł miesięcznie. Mieszka u swojej ciotki. Dnia 13 stycznia 2016 roku uległ wypadkowi, po którym zapadł w śpiączkę na okres około miesiąca, doznając rozległych obrażeń ciała. Posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym na czas oznaczony do dnia 30 września 2023 roku. Przechodzi rehabilitację. Nie posiada ruchomości ani nieruchomości.

(dowód: dokumentacja lekarska – k. 105-109v., 111, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 110-110v., przesłuchanie pozwanego – k. 142-143, płyta CD – k. 144)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów w postaci umowy kredytu, zawartych ugód, umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem, dokumentacji medycznej pozwanego, a także jego przesłuchania w charakterze strony na okoliczność ustalenia jego sytuacji rodzinnej i majątkowej. Sąd uznał, że dokumenty złożone do akt sprawy mają walor autentyczności, zaś fakt ich sporządzenia nie był skutecznie kwestionowany przez żadną ze stron, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okazały się dokumenty złożone przez powoda na okoliczność prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu przez pierwotnego wierzyciela (bank) na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, a nadto dokumenty złożone przez powoda na okoliczność ustalenia motywów zawarcia przez niego umowy kredytowej. Na uwadze należało mieć, że pozwany nie kwestionował twierdzeń pozwu, a wobec braku zarzutów dotyczących ważności umowy kredytowej oraz przedawnienia nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu, brak było podstaw do kwestionowania zeznań pozwanego, które były spójne, logiczne i wewnętrznie niesprzeczne, a nadto korelują z przedłożonymi przez niego dokumentami w postaci dokumentacji medycznej.

W tym stanie rzeczy podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U.100 poz. 1081 ze zm.) w zw. z art. 509 k.c.

Na wstępie wskazać należy, iż sprawa rozpoznawana jest w oparciu o przepisy ww. ustawy, co wynika z treści art. 66 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r., Nr 126, poz. 715), który stanowi, że: „Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”

Natomiast zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty

wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Powód na podstawie roszczenia wskazała zawartą w dniu 16 sierpnia 2013 roku umowę sprzedaży wierzytelności (art. 509 § 1 § 2 k.c. oraz art. 510 § 1 k.c.), dzięki czemu stał się wierzycielem pozwanego co do należności pieniężnych, wynikających z wyżej wskazanej umowy bankowej. W następstwie wystąpienia powyższych okoliczności, powód dochodził pozwem ostatecznie kwoty wynikającej, z zawartej bezpośrednio pomiędzy stronami, umowy ugody z dnia 15 stycznia 2014 roku, a następnie porozumienia z dnia 03 października 2014 roku.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że badanie legitymacji procesowej stron procesu, która stanowi przesłankę materialnoprawną jest obowiązkiem Sądu, który do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy. Istnienie legitymacji procesowej bada zatem z urzędu Sąd orzekając co do istoty sprawy.

Powód umową z dnia 16 sierpnia 2013 roku wykazał cesję wierzytelności, co powoduje, iż po stronie powodowej istnieje legitymacja czynna do brania udziału w niniejszym postępowaniu. Stosunek zobowiązaniowy nie uległ zmianie, natomiast zmieniła się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. Jednakże, jak zasadnie zważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lipca 2006 roku w sprawie V CSK 187/06 (M. Prawn. 2006/16/849) warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Jednocześnie w myśl, art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Z art. 510 § 1 k.c. wynika wprost, że wierzytelność może być przedmiotem sprzedaży, zamiany, darowizny lub innej umowy, która skutkuje jej przeniesieniem ze zbywcy na nabywcę. Powód dołączył do pozwu umowę sprzedaży wierzytelności z 15 sierpnia 2013 roku wraz z załącznikiem – wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji, z którego wynika, że przedmiotem przelewu, jest wierzytelność wobec pozwanego R. P. (1), która została szczegółowo opisana zarówno pod względem podmiotowym (osoba dłużnika, jej adres, nr PESEL), jak i przedmiotowym (czynność prawna – umowa, z której wierzytelność wynika, data jej zawarcia, wysokość wierzytelności pieniężnej z uwzględnieniem kapitału i odsetek). Pozwany nie podnosił, aby spełnił świadczenie do rąk poprzedniego wierzyciela, a zatem brak jest negatywnej przesłanki skuteczności zawartej przez powoda umowy cesji.

Powód wykazał zatem przy pomocy wyżej wskazanych i omówionych dokumentów, że skutecznie nabył od (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelność dochodzoną pozwem zgodnie z regułami wskazanymi w wyżej przytoczonych przepisach. Posiadał więc legitymację czynną do udziału w procesie.

Przechodząc do szczegółowych rozważań należy wskazać, że pozwany w odpowiedzi na pozew nie podniósł żadnych zarzutów merytorycznych, wskazując jedynie na swoją trudną sytuację majątkową, rodzinną i zdrowotną.

Oceniając zasadność i wysokość zgłoszonego roszczenia należy powołać się na art. 354 § 1 k.c., zgodnie z którym dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią, a więc, w niniejszej sprawie zgodnie z treścią postanowień umownych, które są źródłem istniejących praw i obowiązków stron umowy.

Kwestią bezsporną pozostaje więc okoliczność, iż pozwany nie wywiązał się, z zawartej z pierwotnym wierzycielem (bankiem), umowy bankowej, ponadto jak wynika, z zawartej ze stroną powodową treści ugody, pozwany R. P. (2) uznał roszczenie zarówno co do samej zasady, jak również co do jego wysokości, dwukrotnie podczas zawierania ugód – dnia 15 stycznia 2014 roku oraz dnia 03 października 2014 roku. Powyższe wykazane zostało również dowodami z dokumentów.

Wobec uznania przez pozwanego długu co do jego zasady oraz wysokości w powyższych ugodach uznać należało, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Tym samym Sąd uznał, iż wysokość należnej powodowi wierzytelności stanowiła kwota 53.357,52 złotych, po pomniejszeniu dokonanych przez pozwanego wpłat na kwotę 11.250 złotych, zasądzoną w punkcie I wyroku na podstawie art. 4 ustawy o kredycie konsumenckim w zw. z art. 509 k.c.

Natomiast na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzono odsetki ustawowe od ww. kwoty od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 20 października 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II. wyroku na podstawie art. 102 k.p.c., odstępując od obciążania pozwanego kosztami procesu. Zważyć należy, iż nieskonkretyzowanie w tym przepisie „wypadków szczególnie uzasadnionych” oznacza, że to sądowi rozstrzygającemu sprawę została pozostawiona ocena, czy całokształt okoliczności pozwala na uznanie, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, przemawiający za nieobciążaniem strony przegrywającej spór kosztami procesu w całości lub w części. Takie stanowisko znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie. W wyroku z dnia 02 października 2015 roku o sygn. I ACa 2058/14 (LEX nr 1820933) Sąd Apelacyjny w Warszawie stwierdził, że sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępnie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Ustalenie, czy w danych okolicznościach zachodzą "wypadki szczególnie uzasadnione", ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu, która następuje niezależnie od przyznanego zwolnienia od kosztów sądowych. Zgodnie natomiast ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w postanowieniu z dnia 22 lutego 2011 roku w sprawie o sygn. II PZ 1/11 (LEX nr 852550) trudna sytuacja życiowa, majątkowa, zdrowotna, osobista, która uniemożliwia pokrycie przez stronę kosztów procesu należnych przeciwnikowi, należy do okoliczności uzasadniających odstępnie od zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. Dokonując tej oceny sąd orzekający winien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości, a podważenie oceny tego sądu wymaga wykazania że jest ona wadliwa.

Zdaniem Sądu koszty procesu, które musiałaby ponieść pozwany winny zostać spożytkowane na jego utrzymanie, a w szczególności rehabilitację celem zniwelowania skutków wypadku z 13 stycznia 2016 roku, w którym doznał rozległych obrażeń ciała, a jego skutki odczuwa do dnia dzisiejszego – jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Utrzymuje się z zasiłku w wysokości około 600 zł miesięcznie.

W tych okolicznościach – zdaniem Sądu – sytuacja osobista, zdrowotna i majątkowa pozwanego w pełni uzasadnia skorzystanie z dobrodziejstwa określonego w art. 102 k.p.c.